

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.513/2025/20.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2025. november 18. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

végzést:

A jelentős mennyiségű kábítószerre kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társa ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2025. június 25. napján kihirdetett 4.B.59/2023/87. számú ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú bíróság ügydöntő végzése ellen fellebbezésnek már nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Miskolci Törvényszék a rendelkező részben írt ügydöntő határozatában Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottakat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetésében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés]. Ezért Terhelt1 I. r. vádlottat 7 év fegyház fokozatú szabadságvesztére, 250 napi tétel, napi tételenként 2000 forint, összesen 500 000 forint pénzbüntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra; Terhelt2 II. vádlottat 3 év börtön fokozatú szabadságvesztésre, 150 napi tétel, napi tételenként 2000 forint, 300 000 forint végösszegű pénzbüntetésre, valamint 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlottak legkorábban a szabadságvesztésből a kétharmad rész letöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra. Rendelkezett a meg nem fizetés esetére a pénzbüntetés átváltoztatási feltételeiről. Terhelt1 I. r. vádlottnál elrendelte az városi Járásbíróság 8.B.79/2017/29. számú ítéletével kiszabott, végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett 8 hónap börtön fokozatú szabadságvesztés végrehajtását. A vádlottakkal szemben személyenként 461 000 forint erejéig vagyonekbezárt rendelt el. Határozott a lefoglalt bűnjelkekről (elkobzás, lefoglalás megszüntetés és kiadás, megsemmisítés) és kötelezte a vádlottakat személyenként külön a bűnügyi költség viselésére.

[2] Az ítélet ellen két irányban jelentettek be fellebbezést.

[3] Az ügyészség téves jogi minősítés miatt, valamint mindkét vádlottnál a büntetés súlyosítása, a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamának felemelése érdekében terjesztett elő jogorvoslatot (88. sorszámú elsőfokú bírósági irat). Az írásbeli indokolásban nyilatkozata már csak a büntetés súlyosítására irányult, nem vitatva a vádtól eltérő, a cselekményeket egységként értékelő minősítés megállapítását. Érvei szerint az elsőfokú bíróság nem értékelte megfelelően a vádlottak terhére a feltárható súlyosító tényezőket, és túl nagy hatással vette figyelembe az enyhítő körülményeket. Mindezekre tekintettel mindkét vádlott esetében a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás felemelésére, Terhelt2 II. r. vádlottnál az irányadó fegyház végrehajtási fokozat megállapítására tett indítványt (Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegyei Főügyészség B.453/2023/77.).

[4] Másfelől Terhelt1 I. r. vádlott és védője a kihirdetést követően kizárólag a büntetés enyhítéséért (87. számú tárgyalási jegyzőkönyv 32. oldal), Terhelt2 II. r. vádlott és védője pedig a nyilatkozattételre fenntartott törvényi határidőben elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a minősítés megváltoztatásáért, harmadsorban pedig enyhítésért és a vagyonek kobzás mellőzéséért éltek perorvoslattal (89. számú elsőfokú irat).

[5] Terhelt1 I. r. vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában a súlyosításra irányuló ügyészségi nyilatkozattal szemben, az értékesített kábítószer kisebb mennyiségére, a terhelt megromlott egészségi állapotára tekintettel büntetésének enyhítését kérte (15-16. sorszámú másodfokú iratok).

[6] Terhelt2 II. r. vádlott védőjének jogorvoslati indokai szerint a jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kereskedelem miatt a terhelt egyrészt ténybeli tévedése, másrészt az I. r. vádlott által kifejtett kényszer és fenyegetés miatt felelősségre nem vonható. Kitért továbbá arra, hogy az elsőfokú bíróság nem adta indokát annak, miszerint miért látta megállapíthatónak a II. r. vádlott bűnösségét a kábítószer-kereskedelemben. A vádlott terhére legfeljebb privilegizált egészséget veszélyeztető bűncselekmény valósulhatott meg. Az időbeli hatály kapcsán pedig rámutatott arra, hogy kizárólag a bűncselekmény elkövetésekor hatályban lévő törvény alkalmazható. A vádlottal szemben túl szigorú büntetés kiszabására került sor, melynek lényeges enyhítése indokolt, emellett utalt rá, hogy a vagyonek kobzás feltételei sem állnak fenn (12. sorszámú másodfokú irat).

[7] A benyújtó2 a Bf.268/2025/3. számú észrevételében az ügyészségi fellebbezést kizárólag az I. és II. r. vádlottak büntetésének súlyosítása érdekében tartotta fenn, és nem sérelmezte az elsőfokú ítéletben írt bűncselekmények jogi minősítését, ugyanakkor a védelmi perorvoslatokat nem tartotta megalapozottnak. Álláspontja szerint a törvényszék helytelenül alkalmazta az elkövetéskor hatályos büntető törvényt, ezért a jogi indokolás e részben helyesbítést igényel. Kifejtette, hogy 2025. június 15. napjától hatályos Btk. 459. § (1a) bekezdésben meghatározott új kábítószer fogalom már magában foglalja a 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet 3. mellékletében meghatározott új pszichoaktív anyagot is. A 2025. június 15. napja előtt a Btk. 184-184/D. §-okban szabályozott új pszichoaktív anyaggal visszaélés

tényállásait a módosítás hatályon kívül helyezte, és az elkövetési tárgy egységes voltára figyelemmel azok a továbbiakban a Btk. 176-179. §-ok szerint minősülnek. A bűnhalmazat helyett egy bűncselekmény megállapításának van helye, ezért az elbíráláskor hatályos Btk. a vádlottakra kedvezőbb. Az egészséget veszélyeztető bűncselekmény büntetési tételében is kifejeződő kiemelkedő tárgyi súlya és nyugtalanító gyakorisága, a kereskedői tevékenység hosszabb időszaka mind-mind a kiszabott szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás súlyosítását indokolják a vádlottakkal szemben, ezért az elsőfokú ítélet megváltoztatására tett indítványt.

[8] Az ítéltábla a fellebbezéseket a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el.

[9] A nyilvános ülésen Terhelt1 I. r. vádlott védője a terhelt megromlott egészségi állapota miatt igazságügyi orvosszakértő kirendelését indítványozta, mely indítványt a másodfokú bíróság elutasított. Ennek indoka az, hogy a bizonyítás felvételének nem álltak fenn a törvényi előfeltételei. A védő által jelzett tény az elsőfokú eljárásban már ismert volt, amit a törvényszék az érintett vádlott javára enyhítő körülményként figyelembe is vett a büntetés kiszabása során. Ezen túl a védők az érdemi nyilatkozataikat változatlanul fenntartották, Terhelt1 I. r. vádlott pedig az utolsó szó jogán csatlakozott a védője által elmondottakhoz.

[10] A fellebbezések nem alaposak.

[11] A másodfokú bíróság a Terhelt2 II. r. vádlottat érintő védelmi fellebbezések okára és irányára, valamint a vádlottak társtettesi elkövetésére is tekintettel a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet az azt megelőző eljárással együtt teljeskörűen bírálta felül, azaz a revízió kitért az eljárási szabályok megtartására, a tényállás megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a cselekmények jogi minősítésére, a büntetés kiszabására, az indokolás helyességére és az egyéb rendelkezésekre is, függetlenül attól, hogy ki és milyen okból fellebbezett. Az összefüggő cselekmény folytán mindkét vádlottra nézve teljes volt a revízió [Be. 590. § (10) bekezdés].

[12] A felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást az eljárási szabályokat betartva folytatta le. Nem vétett sem abszolút [Be. 608. § (1) bekezdés a)-h) pont], sem olyan súlyos relatív perjogi hibát [Be. 609. § (1) és (2) bekezdés a)-d) pont], ami az eljárás törvényességét befolyásolva az érdemi felülbírálatot kizárta volna. Valójában igen gondos és alapos pervitel rögzíthető.

[13] Az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett és minden részében megalapozott tényállást állapított meg, amely a Be. 591. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban irányadó volt.

[14] A megalapozottság fogalmát a törvény pozitív formában nem határozza meg, arra a megalapozatlansági okok nemlétéből lehet következtetni. Ettől függetlenül rögzíthető, hogy általában a tényállás megalapozott, ha az elsőfokú bíróság (az elsődleges ténybíróság) a vádló által vád tárgyává tett és általa bűncselekménynek értékelt eseményt a vád keretei között, a tettazonosság elvének megfelelően a törvényes bizonyítás lefolytatását követően valósághűen, helyesen és hiánymentesen állapítja meg (BH2024. 106. [48-49] bekezdések, Kúria Bt.II.581/2023/5.). A precedens elvi állásfoglalása jelentős és követendő, a fontos ténykérdések kapcsán egyértelműen rögzíti a megalapozottság-megalapozatlanság fogalmát és elemzi a felülmérlegelés esetkörét, alkalmazási kérdéseit, melyekre a törvény egyértelműen nem ad mindig választ. A felülbírált ügyben a tényállás a törvénynek és a Kúria gyakorlata által megerősített fenti elveinek megfelel, ezért módosításának – a II. r. vádlott védőjének okfejtésével szemben – nem volt helye.

[15] A törvényszék az ügy helyes eldöntése szempontjából lényeges bizonyítékokat feltárta, azokat körültekintően megvizsgálta. A jelen ügyben a kereskedői tevékenység kapcsán kilenc személy vásárlóként volt érintett viszonylag hosszabb időszakon át (2020. június 1-től 2022. január 5.). E tanúk az eljárásban egyértelműen terhelő vallomásokat tettek Terhelt1 I. r. vádlottra, míg tanú3, tanú8, tanú5 és tanú4 tanúk az I. r. vádlotton kívül ugyancsak terhelően nyilatkoztak Terhelt2 II. r. vádlottra is. A törvényszék a tanúvallomásokat egybevetette a vádlottak védekezésével, az igazságügyi szakértői vélemények objektív adataival, a kábítószer mennyiségét pedig a vádlottakra legkedvezőbb mennyiségben értékelve vette figyelembe és rögzítette a tényállásban. A rendelkezésre álló bizonyítékokat a logika szabályait szem előtt tartva mérlegelte, és nem tévedett, amikor a vádlottak védekezését elvetette.

[16] A II. r. vádlott védője által a tényállást támadó fellebbezés kapcsán az ítéltábla utal a következőkre: a tényálláshoz kötöttség elvi indokát a Be. 167. § (3) és (4) bekezdései adják, miszerint a bizonyítás eszközeinek és a bizonyítékoknak nincs a törvényben előre meghatározott ereje. A bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, és a bizonyítás eredményét az így kialakult belső meggyőződése szerint állapítja meg. Ezáltal biztosított és védett a bizonyítékok hitelt érdemlőségének meggyőződés szerinti szabad értékelése (Kúria Bhar.III.1201/2018/10.). Ezen elvek érvényre juttatása garantálja az elsőfokú bíróság „ténybírói jellegét”. Azon jogorvoslat, amely a megalapozott tényállást támadja, kizárólag a bizonyítékok eltérő értékelésén keresztül tette ezt, mely a kifejtettek alapján eredményre nem vezethetett.

[17] Az elsőfokú bíróság – büntethetőségi akadály hiányában – törvényesen vont következtetést a vádlottak bűnösségére, és a terhükre megállapított bűncselekmény jogi minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi szabályoknak. Az e körben írt mindenre kiterő és igen részletes, a bírói gyakorlatot is idéző, magas színvonalú indokolással az ítéltábla teljes egészében egyetértett, ide értve az időbeli hatály kapcsán elfoglalt jogi álláspont indokait is.

[18] Kiemelést érdemel, hogy a vádlottak kereskedői magatartása hosszabb időszakot ölelt fel. Mindkét vádlott az ismétlődő adás-vételek által megvalósította a kábítószerrel kereskedést, és ez magába foglalt minden olyan tevékenységet, amely elősegítette, hogy a kábítószer eljusson jelen esetben a fogyasztókhoz (megszerzés, készletezés, csomagolás, tárolás, szállítás). Ebben a szervező tevékenységet az I. r. vádlott látta el, de az értékesítésbe bekapcsolódott a II. r. vádlott is (tanú3, tanú4, tanú5, tanú8 esetében), ám cselekvésege kisebb volt, mint Terhelt1 I. r. vádlotté. Az is bizonyítást nyert, hogy a vádlottak tevékenységükkel rendszeres haszonszerzésre törekedtek, és a közösen értékesített kábítószerből 922 000 forintot szereztek meg.

[19] Osztotta a másodfokú bíróság a törvényszék azon jogi érveit is, hogy a vádlottak 2020 nyarától 2020. december 31-ig megvalósított cselekménye a Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulataba ütköző, de a (3) bekezdés szerinti bűncselekményt valósították meg, és nem az új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettét, ezért értelemszerűen bűnhalmazat megállapítására – helyesen – nem kerülhetett sor (elsőfokú ítélet [150]-[151] bekezdés).

[20] A vádlottak valóban társtettesei a jelentős mennyiségre kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelemnek, mert a bűncselekményt egymás tevékenységéről tudva, közösen valósították azt meg az irányadó tényállásra figyelemmel, az ebből származó bevételből mint akkori élettársak közösen részesültek.

[21] Mindezekre figyelemmel és az irányadó tényállás alapján a II. r. vádlott védőjének egyrészt tévedésre, illetve kényszer, fenyegetés hatására való hivatkozása Terhelt2 II. r. terhelténél nem volt alapos, ezért büntethetőséget kizáró ok miatt a felmentésére sem kerülhetett sor. A megalapozott tényállás ugyanis nem tartalmaz arra adatot, hogy a II. r. vádlott akaratát hajlító kényszer hatása alatt cselekedett, vagy tévedett volna lényeges tényben. E részben a jogkérdések és a ténykérdések fokozottan összekapcsolódnak, a helyes tények tükrében büntethetőségi akadályra pedig nem vonható következtetés.

[22] A törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményeket hiánytalanul feltárta, és azokat a nyomatékuknak megfelelően értékelte, így a vádlottakkal szemben a büntetési célok elérésére alkalmas, a büntetéskiszabási elvekkel összhangban álló, tetтарыыos büntetést szabott ki, amely lényeges súlyosítására, ahogy enyhítésére sem látott törvényes lehetőséget az ítéltábla. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy az I. r. vádlottnál az irányadó középérték alatt, illetve a II. r. vádlottal szemben az enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott szabadságvesztések tartama igen méltányos, miként az is, hogy a büntetlen előéletű Terhelt2 II. r. vádlott esetében a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát eggyel enyhébb formában, börtönben határozta meg az elsőfokú ítélet.

[23] A másodfokú bíróság a már utaltak szerint egyetértett az elsőfokú bírósággal abban is, hogy a bűncselekmény elkövetésekor hatályban lévő törvényt alkalmazta a vádlottakkal

szemben (elsőfokú ítélet [142] bekezdés) és nem az elbíráláskori normát, ahogy ezt a fellebbviteli főügyészség az észrevételében kifejtette.

[24] Tény, hogy a 2025. június 15. napjától hatályos Btk. 459. § (1a) bekezdésben rögzített új kábítószer fogalom már magába foglalja a 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet 3. mellékletében meghatározott új pszichoaktív anyagot is, és a fellebbviteli főügyészség észrevételében e körben írtak helytállóak. Ugyanakkor a Btk. 2. § (1) bekezdése alapján a főszabály az, hogy a bűncselekményt az elkövetésekor hatályban lévő büntető törvény szerint kell elbírálni, kivéve, ha az elbíráláskor hatályban lévő törvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény vagy enyhébben bírálendő el, mert ebben az esetben az új büntető törvény alkalmazásának van helye [Btk. 2. § (2) bekezdés].

[25] A másodfokú ügyészség észrevételében csak egy mozzanatot ragadott meg, mégpedig azt, hogy nem kerülhet sor halmazati büntetés kiszabására, amit egyébként a törvényszék nem is alkalmazott, és a fellebbviteli főügyészség az elsőfokú ügyészségi fellebbezéssel szemben már nem tartott fenn. Ezzel együtt a vádhatóság nem volt figyelemmel a 2022. január 5. napjától eltelt időszak számos, a szigorítás irányába ható büntető anyagi jogi törvény módosításaira, és arra, hogy egy korábban enyhébben megítélt (új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette) bűncselekmény a súlyosabb megítélésű, és tárgyi súlyú – jelen esetben – kábítószer-kereskedelem büntettének minősül. Erre tekintettel a vádlottakra a bűncselekmény elkövetésekor hatályos büntető anyagi jogi törvény alkalmazása áll összhangban a Btk. 2. §-ában írtakkal, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolását nem kellett helyesbíteni.

[26] Törvényes a pénzbüntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása is, miként helyesen került sor Terhelt I. r. vádlott esetében az városi Járásbíróság ítéletével próbaidőre felfüggesztett 8 hónap szabadságvesztés végrehajtásának utólagos elrendelésére is.

[27] A vagyonelkobzás alkalmazása szintén törvényes a vádlottakkal szemben és annak összege is megfelelő a társtettesek között. A II. r. vádlott védője által felhozott indokok nem vezethettek az intézkedés mellőzéséhez.

[28] Az elsőfokú ítélet egyéb, az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezései is törvényesek.

[29] A kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság a jogorvoslatok alaptalansága miatt a törvényszék ítéletét – mindkét vádlott esetében – helyes indokai alapján a Be. 605. § (1) bekezdését alkalmazva helybenhagyta.

[30] A másodfokú végzéssel szemben – ellentétes döntés hiányában – a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

Debrecen, 2025. november 18.

Dr. Háger Tamás s.k. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila s.k. előadó bíró, Dr. Bakó József s.k. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 4.B.59/2023/87. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.I.513/2025/20. számú végzése által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2025. november 18.

Dr. Háger Tamás s.k.
a tanács elnöke